

Idem si per appellationem à diffinitiva non repetatur in
in totum nec perfectè, p. 146. n. 116

Appellatio legitima ab interlocutoria tangente nego-
tium principale, vel substantiam ipsius, ibidem
n. 117

Appellatur legitime à concessione termini, si causativè
pars gravatur, n. 120

Appellatur legitime à denegatione termini ad proban-
dum, & tali appellatione non deferente iudice vim
feri declarat Senatus, ib. n. 122

Appellatio legitima à denegatione dilationis petita
procuratorem, nomine filii patrimonialis se oppo-
nentis beneficio patrimoniali vocato ad certio-
randum cum sit in longinquis, ut veniat ad examen
ib. n. 123

Appellatio legitima à coactione terminorum à iure
præscriptorum, veluti ad præsentandum patrono
datum, vel consanguineo ad retrahendam rem pa-
trimonialem, vel similia, ib. n. 124

Appellatio generaliter licita ab abbreviatione termini
sine causæ expressione, ib. n. 125

Appellatio legitima ab hac sententia terminum bre-
vem, seu minus longum assignante, ibidem n.
119

Appellatio licita à iudice dante copiam articulorum
producendū testes, p. 148. n. 144

Appellare licet à denegata remissoria ad testes exami-
nandos, ib. n. 145

Appellare non licet à concessione remissoria ad exa-
minandos testes in civilibus causis, ib. n. 146

Appellare licet à tali concessione remissoria in causis
criminalibus, ib. n. 147

Appellare non licet à tali concessione remissoria in
casibus, quibus iudex concedere potest, secus in ca-
sibus quibus non potest, ib. n. 148. & quales isti
sint remissivè, ib. n. 149

Appellatio licita ab admissione vel rejectione testium,
an scilicet tales testes admittendi, vel non admit-
tendi, ib. n. 150. quia est interlocutoria continens
damnum irreparabile, ib. n. 151

Appellatio prohibita à diffinitiva non censetur prohi-
bita ab interlocutoria rejiciente testes, vel admit-
tente, ib. n. 552

Licita est Appellatio in omnibus casibus, in quibus
iudex sua interlocutoria admittit testes post lapsum
termini probatorii, vel testes inhabiles, ibidem
n. 153

Appellatio emissa iudice non admittente exceptiones,
vel repulsas contra personas testium maximè si ef-
ferant admittendæ, legitima est, ib. n. 155

Appellatio legitima à denegatione publicationis tes-
tium, p. 149. n. 158

Appellatione interposita à negata publicatione senten-
tia est nulla, secus si appellatio non sit interposita,
ib. n. 159

Appellatio admittenda est à receptione testium facta
post publicationem, partis oppositione non obsta-
te, ib. n. 162

Appellare non licet ab eo quod quis procuravit fieri,
ib. n. 166

Appellatio non admittitur in relatione juramenti, &
sententia diffinitiva super ea lata, quando actor de-
fert juramentum reo, & reus recusans id juramen-
tum actori refert, ib. n. 167

Appellare licet à declaratione vel relatione juramenti à
parte parti delati, quando exceptiones legitimæ
opponuntur ad non deferendum seu referendum,
& tamen compellitur deferre, vel referre, p. 150.
n. 168

Appellatio legitima ab intricacione processus, & præ-
posteratione ordinis judicialis, ib. n. 172

Appellatio ab interlocutoria annotationis bonorum
legitima est, p. 152. n. 187

A rejectione vel admissione appellationis, an admit-
tatur appellatio, remissivè, ib. & admitti resolu-
tur, p. 153. n. 194

Et distinctio proponitur remissivè, ib. n. 194

Appellare licet ab interlocutoria, sive negativa, sive
affirmativa, concurrentibus qualitatibus Concil.
Trid. sess. 24. cap. 20. ut in exemplis, ib. p. 144.
n. 212. & 213

Appellatio ab interlocutoria eximit appellantem à ju-
risdictione iudicis à quo, p. 155. n. 223

Appellatio à lege reprobata non juvat appellantem,
nec manus ligat iudicis à quo, ib. n. 225, & à pro-
cessu ejus appellatur, ib.

Appellatio ab interlocutoria mera non suspendit ju-
risdictionem iudicis à quo, ut supra, secus si non sit
merè interlocutoria, sed qualificata, qualitatibus
Concilii, supra quia tunc suspendit, ib. n. 226.
& habet utrumque effectum, ibidem num. 227. &
n. 134

Appellans à sententia interlocutoria vim diffinitivæ
habente, tenetur servare formam, cap. cordi, sicut
appellans à diffinitiva, ib. n. 228

Appellatio ab interlocutoria continente damnum irre-
parabile per diffinitivam suspendit jurisdictionem,
& causat attentatum, ib. n. 230. idem si contineat
damnum irreparabile cum difficultate tamen, ib.
n. 231

Per Appellationem ab interlocutoria continente dam-
num irreparabile vel reparabile cum magna diffi-
cultate, taliter suspenditur iudicis à quo jurisdic-
tio, ut non sit necessaria inhibito, ibidem num.
223

Appellatio ab attentatis legitima, & idèd ea interpo-
nenda de novo post appellationem à diffinitiva, &
ut reponi possit Senatum Regium adire cautela tra-
ditur, p. 156. n. 245

Aliæ plures interlocutoria, quarum Appellationes an
recipi debeant proponuntur, remissivè, ibidem
n. 146

Appellatio conditionaliter, & à nondum illato grava-
mine non tenet, p. 159. n. 3.

Potens aliquid fieri, & quatenus non fiat, Appellat
statim, non valet Appellatio, ib. n. 6

Appellare non potest non-gravatus, ib. n. 9

Appellare à gravamine, pro ejus causa assignare, om-
nes, quæ ex actis possent colligi, non sufficit, ib.
n. 14

Appellatio conditionaliter emissa non tenet, quia nul-
la causa gravaminis potest in ea exprimi, p. 160.
n. 16

Appellatio conditionaliter emissa dicitur à futuro gra-
vamine; quæ non admittitur, ib. n. 17

Appellatione deficiente non est dabilis recursus ad Se-
natum, etiam in iis casibus, quibus aliàs de iure
licita foret, p. 162. n. 43

Appellatio, peto revocationem gravaminis, non nisi
revocet, Appello, tener, si super legitimo gravamine
interponatur, p. 162. n. 44

Appellationi etiam in casibus aliàs permissis, si nulliter
proponatur, non deferitur, quomodo Senatus decer-
nat, ib. n. 51

Appellatio juris solemnitatibus carens, nec dicitur
Appellatio, omnibusque juris effectibus evacua-
tur, ib. n. 52

Appellatio nulla sicut caret effectu, ita & nomine, ib.
n. 55

Appellans absens si post viginti dies à tempore lata
sententia Appellat, præsumitur esse intra decem, p.
163. n. 60

Appellari potest petendo revocationem gravaminis,
à denegata appellari, etiam ultra decem dies à tem-
pore

pore gravaminis, ib. n. 71

Appellans in extrajudicialibus debet omnino Appella-
tionem interponere intra decem dies, ib. n. 72

Ab Appellatione exclusus in actibus extrajudicialibus
ob lapsum decem dierum datur querelæ remedium,
p. 164. n. 73

Appellatio sive ab interlocutoria, sive à diffinitiva re-
quiritur in scriptis, ib. n. 75

Appellatio extrajudicialis in scriptis, requiritur, ib.
n. 76

Appellatio non dicitur in scriptis, si ad intimationem
sententiæ respondeat condemnatus, quod Appellat,
& quod tabellio illud in scriptis redigat, ibid.
n. 77

Appellatio ad intimationem sententiæ aliter in scriptis
non præsentata, non causat attentatum, nec impedit
executionem, ib. n. 78

Appellatio si est omissa à iudice mandante deferri jura-
mentum parti, an ab ipsa delatione poterit Appellari,
n. 165. & 166. n. 11. & 17

Omittens Appellare à sententia intra decem dies ci-
tatione, ad videndum se declarari & denunciari, non
poterit Appellare, p. 166. n. 12

Appellari si non potest à prima sententia, ita nec à
secunda idem continente, ib. n. 15

Appellans à carceratione post decem dies, debet alle-
gare causam gravaminis de præsentis, non de præte-
rito, ib. n. 22

Appellatio admittitur à decreto expeditionis executo-
ralium sententiæ translata in rem judicatam, bre-
viter tamen contradictio discutitur, p. 181. 2. 181

Appellatio ab injusta in carceratione quocumque
etiam post decem dies admittitur, p. 188. n. 228

Ab articulo præjudiciali causæ principali licita est
Appellatio, p. 289. n. 244

Probitam qui dicit appellationem tenetur probare,
ib. n. 244

Appellatio à mandato de capiendo non suspendit cap-
turam faciendam, p. 190. n. 255

Appellatio à carceratione jam facta illam non reddit
attentatam, nec ea pendente reus relaxatur, ibid.
n. 259

Natura Appellationis est omnia in præsentis statu con-
servare, p. 191. 261

In prohibenda Appellatione ab excommunicatione va-
riè loquuntur Doctores, & cautè legendi, p. 193.
num. 5

Appellatio ab excommunicatione, & aliis censuris non
suspendit, sed devolvit, & quid devolutio operetur,
ib. n. 6. & 7

Appellatio prohibita à sententia intelligitur ad diffinitiva,
non ab interlocutoria, p. 104. n. 5

Appellatio prohibita hæretico quo ad diffinitivam dum-
taxat intelligitur, non quoad interlocutoriam,
ib. n. 8

Appellatio ubi à diffinitiva prohibita est pariter cen-
seri prohibita ab interlocutoria, & emergenti, de-
feritur, ib. n. 14

Appellatio prohibita à causa principali, prohibetur
etiam ab accessoriis, p. 205. n. 26

Appellatio ubi est prohibita ex natura causæ prout ali-
mentis, &c. intelligitur prohibita ab incidentibus,
ib. n. 27

Appellatio si est prohibita à laudo, ita prohibetur à
præambula compulsione, ib. n. 30

Appellatio ubi est prohibita à principali, an ita intel-
ligatur ab interlocutoria varii varia dixere, ibid.
n. 31

Appellatio ubi admittitur, quoad devolutivum, non
potest dici, quod interlocutoria non possit reparari
per appellationem à diffinitiva, p. 206. n. 39

Appellatione prohibita quoad suspensivum tantum in
causa principali, censetur prohibita ab interlocuto-
ria super incidenti, aut emergenti articulo, ibid.
n. 43

Appellatione prohibita in causa principali, prohibetur
ab interlocutoria, etiam si aliàs ab ipsa licuisset
Appellare, p. 207. n. 52

Appellatio prohibita per statutum non intelligitur pro-
hibita à sententia super incompetencia, ib. n. 56

Appellationi ab eo, qui re integra Parochiali se oppo-
suit termino edicti transacto non deferens an vim
faciat, & an tertium decretorum genus detur, p.
267. n. 274

Appellatio permittitur ab ordinato processu, etiam si
causa principali non admittatur quoad diffinitivam,
p. n. 66. & 69

Appellatio devolutiva ubi à diffinitiva datur, non po-
test dici, gravamen interlocutoria non posse reparari
per appellationem à diffinitiva, p. 210. n. 83

Appellatio, ubi simpliciter à iure reperitur prohibita,
intelligitur quoad utrumque effectum, ib. numero
85

Appellatio ubi prohibetur in delectis, non intelligitur,
prohibita ab incidentibus, ib. n. 87

Appellatione prohibita à diffinitiva ut causa principa-
li quoad suspensivum, appellationi à qualibet in-
terlocutoria regulariter deferendum non est, ibid.
num. 93

Appellatione prohibita à causa principali quoad utrum-
que effectum, admittenda est à quolibet gravamine
incidenti, ib. n. 94

Appellationi à tota sententia an sit deferendum, quæ
partim prohibet, partim permittit appellare p. 213.
num. 1

Appellationis permissio uti qualitas naturalis est cu-
jusque causæ, p. 215. n. 33

Appellationem non permissam in aliquo casu, qui
asserit, probare tenetur, ib. n. 33

Appellatio à sententia respectu possessionis *ex leg. fin.*
Cod. de edito Divi Adri. non admittitur, respectu
autem fructuum & interesse sic, p. 217. num. 56.
& 57

Appellationi à sententia respectu possessionis momen-
tanæ minimè deferitur, licet respectu fructuum sic,
ib. n. 62

Quod extenditur etiam respectu fructuum futurorum,
ut in exemplo, ib. n. 63

Appellationi à sententia adversam qualitatem habente
circa idem, non esse deferendum à neutra parte
sententiæ, regula constituitur, p. 219. n. 89

Appellationi à sententia adversam qualitatem habente
circa diversa capitula, partim deferendum, par-
tim non, juxta uniuscujusque qualitatis naturam;
regula proponitur, ib. n. 87

Appellatio prohibita super principali, intelligitur
etiam prohibita super accessorio contento in ea-
dem sententia, p. 210. n. 103

Appellabilitas pendet ab eo, quod principaliter agitur,
non ab accessorio, p. 221. n. 112

Permittitur Appellatio, quando cum iudice, à quo non
potest appellari; simul iudicat alter, à quo appella-
tur, ib. n. 123

Appellatio non verisimilis, & habens contra se jus
commune, non causat attentata, p. 229. n. 29

Appellatione prohibita à causa principali, censetur
prohibita ab incidentibus, ib. n. 34

Appellans comparens coram inferiori, si protestetur
dicto vel factò, non censetur appellationi renuncia-
re, p. 223. n. 69

Appellatio ejus, cujus non interest, non admittitur,
p. 234. n. 92

Ad exhibendum condemnatus præcisè cogitur, &
auditur Appellans, ib. n. 93

Appellatio non solum verbis expressis, sed etiam tacitis tolli solet, p. 135. n. 105
 Appellatio est species defensionis, p. 236. n. 111.
 Appellatio proponenda est coram eo iudice, à quo appellatur, p. 253. n. 54
 Appellationem an sufficiat presentare in officio notarii postea legendam iudici, ib. n. 55
 Appellationis prohibitio ex natura causæ, ut in alimentis, &c. est privilegium: quando verò ex odio, ut in contumace, confessio, &c. est poena, p. 259. n. 9
 Appellari nequit ne fiat, quod de iure fieri debet, ibid. n. 17
 Appellari nequit à juris dispositione, ib. n. 18
 Appellationi prohibitio in Parochialibus, est privilegium, p. 289. n. 176
 A collatione, electione presentatione, institutione confirmatione quorumlibet beneficiorum, etiam simplicium extrajudicialiter facta Appellatio emissa non suspendit possessionis traditionem, nec in denegata delatione violentia adest, p. 290. n. 181
 Appellatione remota si committatur causa possessoria intelligitur etiam remota in casibus specialibus, quibus licita erat Appellatio, ib. n. 183
 Appellationem prohibens statum in possessoriis, operatur in casibus, quibus iure communi permessa erat, ib. n. 184
 Appellatio ab articulo incidente in provisione simplicis beneficii ut admittatur, inquit Rota an lis fuisset introducta, ib. n. 190. & 215
 Appellatio per unicum presentatum ad Parochialem laicorum reprobatum in examine causat attentatum, p. 292. n. 208
 Appellatio non admittitur ab eo, quod facit major pars Capituli, ib. n. 227
 Etiam si justificationis probatio in continenti offeratur, ib. n. 228. & quibus rationibus, ib. n. 227
 Appellantes ab electione opposites contra personam electi, eligentis, vel eligendi præ oculis habeant formam cap. ut circa de electio. lib. 6. p. 295. n. 237
 Appellatio ab actibus extrajudicialibus, an illos reddat judiciales, ita ut per eam res efficiatur litigiosa, p. 298. n. 284
 Appellari prohibens statum ab interlocutoria aliqua intelligitur, etiam quando iure communi licita erit Appellatio, p. 289. n. 181
 A facto merè voluntario Appellatio non permittitur, p. 302. n. 29
 Appellatio si negetur à causa principali, pariter negata censetur à præambula compulsionem, p. 306. n. 7
 Appellatione pendente parti & iudici non permittuntur, quæ ante Appellationem non poterant geri, p. 308. n. 30
 Appellatio à mandato de suscipiendis ordinibus deferendum non est, p. 309. n. 41
 Ab eo, quod fit per executionem canonicorum decretorum non licet appellare, ib. n. 44
 A visitatione & morum correctione Appellatio, nec inhibito executionem suspendit, p. 310. n. 50
 Appellatio removetur etiam per verbo æquipollentia, p. 319. n. 77
 Appellatio limitata ab uno articulo separato, non devolvit totam causam, p. 322. 323. n. 11
 A iudice ubi tenetur procedere judicialiter, si simul Extrajudicialiter tantum, licita est Appellatio, p. 329. n. 30
 Commissio Appellationis super sententia alimentorum presentarium, aut futurorum datur cum clausula (sine retardatione presentationis alimentorum) vel [sine præiudicio legitimæ executionis.] p. 334. n. 4
 In omnibus causis, quæ celerem expeditionem desiderant, Appellatio quoad suspensivum tollitur, ib. n. 6
 Appellationis prohibitio, & illius permissio ubi in uno subiecto concurrunt, hæc an prævaleat, p. 336. n. 24
 Appellationis prohibitio in alicujus inducta favorem debet intelligi, si in favorem ejus lata sit sententia, secus si contra, p. 343. n. 16
 Appellatio quamvis sit prohibita in remedio l. f. Cod. de edict. div. Adv. tamen permittitur quando sententia fertur contra actorem, ib. n. 17
 Appellatio permittitur quoad utrumque effectum à sententia qua declaratur non esse reformandam, nec minuendam portionem, seu alimenta jam antea constituta, ib. n. 18
 Appellatio permessa à sententia denegante congruæ seu alimentorum reformationem, si alimentarius est in quasi possessionem percipiendi, illi non officit, quia lite & Appellatione pendente privati non debet sua possessione, ib.
 Appellari si non potest à sententia lata ex jurisdictione ordinaria; pariter nec poterit Appellari à sententia lata ex jurisdictione prorogata, p. 344. n. 26
 Appellari si non potest ab aliquo propter dignitatem personæ vel alias, pariter nec poterit Appellari si procedat ex jurisdictione prorogata, ib. n. 27
 Qualitas & natura Appellationis multoties valet, & alteratur ex modo procedenti, p. 352. n. 23
 Appellari non licet, quando agitur de convertendo frumentum in usum militum & subsidium annexæ, p. 358. n. 6
 Appellatio prohibita in causa conventionis, an censetur prohibita in causa reconventionis, p. 359. n. 15
 Appellanti ne tradatur possessio suo adversario, pariter nec ei tradenda erit, ib. n. 21
 Appellationis favor prohibita in Parochialibus non est inductus propter provisionem, sed propter Ecclesiam vacantem, & ita quocumque vadat Ecclesia vacans, replenda erit Rectore, qui tunc provisus reperitur, p. 360. n. 33
 Appellationi à secunda sententia revocatoria primæ privilegiatæ, & executioni jam traditæ erit deferendum omnino, p. 361. n. 48
 Appellatio emissa ab eo quod fit secundum juris decreta & determinationem, non suspendit, p. 371. n. 2.
 A præcepto de residendo beneficium residentiam requirens non datur Appellatio, ib. n. 3
 A iudice jurisdictionem exequentem non permittitur Appellare, ib. n. 4
 Appellationem non esse admittendam ab eo, quod fit secundum juris dispositionem & canonica decreta, qui probent, ib. n. 5. & à n. 1
 Appellationi contra juris clari dispositionem ut frivola non est deferendum, ib. n. 7
 Appellari non potest, ne fiat quod de iure fieri permittitur, ib. n. 9
 Licet quod est fieri ante appellationem, & post illam fieri potest, p. 371. n. 16
 Appellatio à juris dispositione & determinatione non est licita, ib. n. 18
 Appellatio ubi non admittitur à sententia, pariter nec ab ejus executore, aut executione, ib. n. 19
 Appellatio à sententia legali est contraria juri, & per consequens frivola, cui nec deferitur, nec causat attentata, ib. n. 21. & sub n. 26
 Appellationi à sententia legali jus resistit, habetque contra se juris præsumptionem, & idco non causat attentata, ib. n. 22
 Appellanti à monitorio, ut intra certum tempus accedat ad recedendum, resistit jus commune, & potest Episcopus ea non obstante ad executionem procedere, ibid. num. 23
 Appellanti à correctione resistit jus, ac interim non causatur attentatum, ib. n. 24

Appel-

Appellatione pendente interposita per Canonicum à Capitulo imponente honestam correctionem, seu etiam à correctione per ordinarium, potest ad executionem devenire, quia dicitur frivola, ib. n. 25
 Appellatio frivola dicitur interposita ab interlocutoria expressa minus legitima causa, aut à jure improbata, ib. n. 26
 Appellari licet à denegante beneficium concessum per jus commune, quia ubi denegatur juris communis observantia, gravamen infertur, ib. n. 27
 Appellatio inmittitur iustitiæ, ib. n. 28
 Causa immediata appellationis est iniustitia, injuria, & gravamen, ib. n. 29
 Appellatio frivola dicitur, ubi non adest gravamen, nec legitima causa, ib. n. 30
 Appellatio quæ caret effectu, & non habet adminiculum juris, ut minus legitima non impedit executionem, p. 373. n. 35
 Corpus carens anima & spiritu vitali, quemadmodum manet frigidum, ita appellatio carens iustitia (cajus est anima) ut frivola mortua censenda est, ibid. num. 37.
 Appellatio frivola dicitur inanis & varia, ibidem num. 38.
 Appellationi frivola nec jus defert, nec est à iudice deferendum, ib. n. 40
 Appellationi frivola non deferens iudex Ecclesiasticus, vim non facere declarat Senatus, ibidem numero 41.
 Appellatio frivola quæ dicitur, relinquatur iudicis arbitrio, ib. n. 42. vide n. 64
 Appellatione esse frivola, ut iudex arbitratur, potest appellatione non obstante procedere ad ulteriora, ib. n. 43
 Appellatio frivola illa dicitur, quæ nihil prodesse potest, nec ullum unquam juris effectum sortiri, ib. n. 44
 Appellatio quæ caret effectu, & non habet adminiculum juris, non impedit executionem, ib. num. 45.
 Appellatio calumniosa illa dicitur, non solum quæ in ejus interpositione apparet talis, sed & quæ talis detegatur in fine litis, ib. n. 46.
 Appellatio legitima illa dicitur, quæ interponitur ex causa, quæ si esset probata, reputaretur legitima, ib. n. 49
 Appellatio contraria juri quocumque vadat, in nulla instantia potest effectum sortiri (jure attempto) quia jus est certum, & ubique idem operatur, p. 374. num. 51.
 Appellationem frivola tunc arbitratur iudex, quando apparent legitima indicia ad torturam, & illa reus in termino sibi concessio non purgavit, ibidem num. 54
 Appellatio frivola tunc rejici potest, quando notoriè & manifestè talis detegitur, secus si in dubio, sive dubium sit juris sive facti, ib. n. 55.
 Appellatio frivola & calumniosa quando ita notoriè & manifestè dicitur apparere, ibid. numero 56. remissivè.
 Appellationem frivola non debet iudex arbitrari, ubi ita notoriè apparet, ib. n. 57
 Appellatio frivola non dicitur interim, dum remanet disputandum, ib. n. 57
 Appellationis frivola redduntur exempla, ibid. numero 58
 Appellatio frivola dicitur notoriè, quando quis petierit in causa recusationis, quod eligantur arbitri, ubi eligendi non sunt, ib. n. 59
 Appellatio frivola dicitur, quando interponitur à sententia, quæ illam non tangit, ib. n. 60
 Appellans non auditur, si ex sententia non gravatur, ib. n. 61
 Appellatio non admittitur à iudice aliquid admittente cum clausula (si, & in quantum, &c.) quia tunc neminem gravat, ib. n. 62
 Appellatione frivola non obstante, an iudex ulterius queat procedere, & an per illius delationem à se abdicet jurisdictionem, & an inhibito à superiore emanata vigore frivola executionis impediatur executionem sententiæ, vide remissivè, p. 375. n. 79
 Appellatio tanquam frivola à iudice rejecta, si pars non contradicat appellando, videtur fateri frivola esse, ib. n. 80
 Appellanti frivola potest iudex à quo excommunicare tanquam contumacem, ib. n. 81
 Appellationi à sententia declaratoria, beneficium incomparabile vacasse per ademptionem pacificæ possessionis secundi, non esse deferendum, verius demonstratur, p. 378. n. 6
 Appellatio sublata intelligitur per verba æquipollentia, p. 380. n. 38
 Appellari licet non possit à poena excommunicationis lata ipso jure, tamen à declaratoria admittitur appellatio quoad utrumque effectum, p. 382. n. 71.
 Appellari non licet à poena legis seu canonis, à declaratoria tamen aliquem in eam incidisse, licita est appellatio, p. 383. n. 73
 Appellare non posse à nominatione muneris, & postea appellare à rejectione legitime excusationis propositæ multum distat, p. 387. n. 27
 Appellandi ratio in promptu esse dicitur, etiam casibus aliis privilegiatis, & sui natura inappellabilibus; si nullitas apparet ex actis; & cum tunc sententiæ executio suspendatur, p. 393. n. 4
 Appellandi ratio in promptu esse dicitur, quæ ut legitima admittitur quoad utrumque effectum, ib. n. 5
 Appellatio nunquam intelligitur prohibita ratione respectu notoriæ iniquitatis, ib. n. 7. vide n. 34
 Appellatio ab executione notoriè nulla virtute obligationis Cameralis, aut guarantee admittitur quoad utrumque effectum, p. 394. n. 20
 Appellari potest etiam ubi aliàs jus prohibet, quando nullitas patet ex actu inspectione, quia tunc cessat præsumptio, quæ erat pro sententia, p. 395. numero 23
 Appellatio à nullitate paratam habente probationem, impedit executionem unius sententiæ, sive sui natura sit privilegiata, ut in alimentis, possessoris, obligatione Camerali, &c. sive quia transferit in rem iudicatam, ib. n. 24
 Sive hæc nullitatis exceptio probetur ex ejusdem actis, sive aliunde, dummodo sit in continenti, ibid. numero 25
 Appellationi à provisione beneficii sive curati, sive simplicis, sive judicialiter, sive extrajudicialiter celebrata, nulliter tamen & cum formæ omissione, deferendum esse, indistinctè decernitur in supremis tribunalibus aditis per viam violentiæ, pag. 397. numero 48
 Appellatio à Procuratore interposita tempore, quo carebat mandato, non sustinetur, etiam postea habens sufficiens, si de novo non appellet inter terminum, p. 40. n. 91
 Nec talis appellatio causat attentata, quia qualitas quæ requiritur tempore actus, non sufficit, si post actum sequatur, ib. n. 92
 Appellationi interpositæ à provisione beneficii cuiuslibet facta spretò & contempto jure patronatus an sit deferendum, & vim fieri declarandum, p. 402. num. 129
 Appellationi à provisione beneficii nulla, cum executionem non mereatur, erit deferendum, ib. n. 130
 Appellatio in Parochiali per presentatum asserentem se majorem partem patronorum, & vocum habere,